

Γιολάντα Πατεράκη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
από 7 ετών

Η Μεγάλη των Νεράιδων Σχολή 2

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Η Μεγάλη των Νεράιδων Σχολή – Βιβλίο 2

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιολάντα Πατεράκη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Έλλη Κυργιοπούλου

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Λιάνα Δενεζάκη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. Πέππας Α.Β.Ε.Ε

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Γιολάντα Πατεράκη, 2012

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2012

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2012

ISBN 978-960-496-516-8

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Γιολάντα Πατεράκη

Η Μεγάλη των Νεράιδων Σχολή

Βιβλίο 2

Εικονογράφηση:
Λιάνα Δενεζάκη

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΠΑΤΕΡΑΚΗ γεννήθηκε στα Γιάννενα. Σπούδασε αγγλική φιλολογία και είναι διπλωματούχος πιάνου. Είναι 28 χρόνια Γενική Γραμματέας της Εθνικής Εταιρείας των Ελλήνων Λογοτεχνών, μέλος του Δ.Σ. της Ελληνικής Εταιρείας Μεταφραστών Λογοτεχνίας, μέλος του Δ.Σ. του Ελληνοϊνδικού Συνδέσμου, μέλος του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου και μέλος της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς. Έχει συμμετάσχει σε πολλά συνέδρια λογοτεχνίας και έχει πραγματοποιήσει τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές. Έχει μεταφράσει πολλά μυθιστορήματα και θεατρικά έργα από τα αγγλικά. Έχει εκδώσει 48 βιβλία και έχει κερδίσει 16 πανελλήνια βραβεία και διακρίσεις. Το έργο της Η ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΣΥΡΑ) πήρε το Α΄ Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας το 1979 και μπήκε στο Διεθνή Τιμητικό Πίνακα Άντερσεν (1980). Το 1983 βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών. Το 2000 τιμήθηκε από τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου με το Βραβείο Πηνελόπης Δέλτα και το 2009 τιμήθηκε από τη Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά με το Βραβείο Τατιάνας Σταύρου για τη μέχρι τώρα προσφορά της στα παιδιά. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΠΙΟΣ κυκλοφορούν τα βιβλία της: ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ, ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΚΟΧΥΛΙΟΥ, ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ (δύο τίτλοι), ΗΡΑΚΛΗΣ-ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΘΛΟΙ, Η ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ, Η ΟΜΟΡΦΑΧΥΡΕΝΙΑ, ΒΙΛΜΑ, ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ-ΑΙΝΙΓΜΑ, Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΤΟΥ ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΠΟΥ, Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΥΘΕΝΑ, Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΩΝ ΝΕΡΑΪΔΩΝ ΣΧΟΛΗ και ΟΜΑΔΑ ΣΑΤΣΩΚ.

*Στις μεγάλες μου αδυναμίες:
Αγγελίνα και Αντρέα*

Περιεχόμενα

Νεραϊδοχώρα – Πλατεία	
Νεραϊδοθαυμάτων	9
Δεύτερος χρόνος στη Σχολή	12
Οι πρώτες μέρες δεν είναι πάντα και οι καλύτερες	25
Νεραϊδοδραστηριότητες.....	40
Στο εργαστήρι του μάγου Τρικαλί.....	51
Μάγια, μάγια και μαγείες, μπερδεμένες ιστορίες	71
Μυστικές περιπλανήσεις – Συναγερμός στη Σχολή.....	91
Νεραϊδοδραστηριότητες που γίνανε... κυλόπιτες!	108
Νικητές και νικημένοι βρίσκονται όλοι ενωμένοι.....	131
Μεγάλη υποδοχή για το μεγάλο άρχοντα Πίκαπ-Πουκ.....	145
Μια ανεπανάληπτη θεατρική παράσταση.....	170
Ένας αταίριαστος, ταιριαστός γάμος!	181

Νεραϊδοχώρα – Πλατεία Νεραϊδοθανμάτων

Κόντευε να χαράξει. Τότε, ξαφνικά και από το πουθενά, δυο τρεις νεραίδες που γύριζαν στα σπίτια τους προτού τις βρει η μέρα, είδανε ψηλά, πάνω από τα κεφάλια τους, ένα τεράστιο στρογγυλό αντικείμενο που κατέβαινε με αργό ρυθμό στην πλατεία τους.

Στην αρχή έμειναν έκπληκτες να το κοιτάζουν. Γρήγορα, όμως, ξεχύθηκαν στους

δρόμους της Νεραϊδοχώρας φωνάζοντας:

— Όλοι στην πλατεία! Όλοι στην πλατεία!

Ένας ανάλαφρος θόρυβος «φριτς...» ακούστηκε και ο χώρος γέμισε στο λεπτό με νεραίδες που στάθηκαν ολόγυρα στην πλατεία, ακίνητες, με τα μάτια καρφωμένα σ' εκείνο το περίεργο, τεράστιο στρογγυλό αντικείμενο που όλο πλησίαζε και πλησίαζε και πλησίαζε...

Κάποια στιγμή έφτασε και πάτησε ακριβώς στο κέντρο αυτής της πλατείας, εκεί όπου γίνονταν τα νεραϊδοθαύματα. Ήταν ένα κατακόκκινο ρόδι!

Για λίγα δευτερόλεπτα αυτό το τεράστιο ρόδι κουνήθηκε πέρα δώθε, σαν να ήθελε να ισοροπήσει. Κι αμέσως μετά άρχισε ν' ανοίγει σαν τριαντάφυλλο και από μέσα πετάχτηκε ο γνωστός, παράξενος, ασουλούπωτος άντρας* με τα πόδια σαν τηλεγραφοξύλα και την τούφα μαλλιά σαν πυκνοφυτεμένο

* «Η Μεγάλη των Νεραϊδων Σχολή», σελ. 11.

θάμνο, κρατώντας στο χέρι του ένα κωνί, και φώναξε:

«Προσοχή, προσοχή! Άνοιξε και φέτος και λειτουργεί η Μεγάλη των Νεραίδων Σχολή. Νεραίδες από τη Νεραϊδοχώρα 10 έως 14 χρόνων γίνονται δεκτές έπειτα από εξετάσεις. Αριθμός περιορισμένος. Οι δευτεροετείς νεραίδες να εγγραφούν αμέσως στη Σχολή, γιατί ξεκινάνε τα μαθήματα. Λεπτομέρειες καθημερινά 10 με 1 το πρωί και 6 με 8 το απόγευμα στα τηλέφωνα Νρδ-1 και Νρδ-2».

Μόλις τέλειωσε η ανακοίνωση, το ρόδι –ανοικτό όπως ήταν σαν τριαντάφυλλο– άρχισε να υψώνεται στον ουρανό, ενώ ο παράξενος αυτός τύπος έλουζε με κατακόκκινα σποράκια ροδιού τη Νεραϊδοχώρα, προσφέροντας απλόχερα στους κατοίκους της μια νόστιμη λιχουδιά για να πλουτίσει το πρωινό τους γεύμα.

Δεύτερος χρόνος στη Σχολή

Ζωηρή κίνηση και ατέλειωτα πηγαινέλα τούτη τη μέρα στη Μεγάλη των Νεραίδων Σχολή, στο ξέφωτο του Δάσους των Κίτρινων Δέντρων. Δώδεκα χαριτωμένες νεραϊδούλες καταφτάνανε χαμογελαστές για να περάσουν την τρίμηνη εκπαίδευσή τους σ' αυτή. Τώρα πια ήταν στο δεύτερο έτος και έπρεπε να είναι πιο μελετηρές και πιο προσεκτικές από

την περσινή χρονιά, γιατί τα μαθήματα ήταν περισσότερα και αρκετά πιο δύσκολα.

Αυτό, βέβαια, το πληροφορούσαν με το που περνούσαν την πόρτα της Μεγάλης των Νεραίδων Σχολής, καθώς ολόκληρος ο εσωτερικός τοίχος της ήταν γεμάτος με σχετικά προγράμματα και ανακοινώσεις:

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΦΟΙΤΗΣΕΙ ΜΙΑ ΝΕΡΑΪΔΟΥΛΑ
ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΤΟΣ:

- α) Να φροντίζει τους άλλους όσο φροντίζει και τον εαυτό της.
- β) Να προσπαθεί συνέχεια να γίνει καλύτερη.
- γ) Να μη ζηλεύει και να μην κατηγορεί τις συμμαθήτριάς της.
- δ) Να χρησιμοποιεί, σύμφωνα με τις οδηγίες της δασκάλας της, όσα μαθαίνει.
- ε) Να υπακούει πάντα στον αυστηρό τρόπο εκπαίδευσης της Σχολής.

Κάτω απ' αυτή την ανακοίνωση, σε μια οριζόντια ξύλινη φλούδα από κορμό δέντρου, ήταν –όπως συνήθως– γραμμένο το πρόγραμμα της νέας χρονιάς.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΧΟΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΕΤΩΝ

- α) Χωρισμός των μαθητριών σε ομάδες δραστηριοτήτων.
- β) Επιδείξεις ικανοτήτων.
- γ) Ανάπτυξη πρωτοβουλιών και αποφυγή κινδύνων.
- δ) Διδασκαλία κοινωνικής επαφής και συμπεριφοράς.
- ε) Βασικά μαθήματα μαγείας.

Κι αμέσως παρακάτω, σε μια άλλη ξύλινη φλούδα, αναγράφονταν τα απαραίτητα εφόδια που μια δευτεροετής νεραϊδούλα έπρεπε να έχει μαζί της.

- 1) Ένα πολυσέλιδο σημειωματάριο.
- 2) Δύο μικρά ξύλινα ραβδάκια.
- 3) Δύο νεραϊδόσχημα ζευγάρια παπούτσια χορού.
- 4) Τρία επίσημα βραδινά φορέματα και ανάλογα νεραϊδοκοσμήματα.
- 5) Ένα ζευγάρι πρόσθετα, διάφανα φτερά, κατάλληλα για το μέγεθός τους.
- 6) Υλικά μαγείας, δηλαδή:
 - α) Ένα σκουριασμένο δίσκο μέτριου μεγέθους.
 - β) Ένα κατσαρόλι με καπάκι.
 - γ) Έξι φτερά πεταλούδας.
 - δ) Οκτώ πόδια από μέλισσες και δύο κερήθρες.
 - ε) Δύο χρωματιστές εικόνες αφιλικόντερ πράσινες.

- στ) Δύο χρωματιστές εικόνες αφιλικόντερ κίτρινες.
- ζ) Δύο χρωματιστές εικόνες αφιλικόντερ μπλε σκούρες.
- η) Μία ξεφτισμένη σκούπα.
- θ) Ένα μπαλωμένο κουρέλι 5 x 8.
- ι) Ένα παιδικό κουβαδάκι με βότσαλα.

Όλα αυτά, βέβαια, ήταν γραμμένα και κολημένα στον τοίχο της Αίθουσας Υποδοχής, έτσι που να μπορούν να τα δουν και να τα αντιγράψουν όλες οι νεραϊδούλες που έμπαιναν στη Σχολή.

Αμ δε! Καμιά τους δεν έδωσε προσοχή. Μόλις πατούσε καθεμία εκεί το ποδαράκι της, αμέσως έτρεχε να συναντήσει τις φίλες και συμμαθήτριές της και να προσθέσει τη φωνούλα της στο βουητό που αντηχούσε μέσα στην αίθουσα από τα γελάκια και τα μπλα μπλα των δευτεροετών.

Η Αλαμάλα και η Φρουξινέλ –δύο από τις δασκάλες τους– υποδέχονταν τις μαθήτριες

χαμογελαστές, τις ρωτούσαν πώς πέρασαν στις διακοπές τους και με υπομονή περίμεναν να τελειώσουν τα κορίτσια τα γελάκια και τις κουβεντούλες τους.

Η ώρα, όμως, περνούσε και τα αστεία και οι συζητήσεις, αντί να σταματήσουν, γίνονταν όλο και πιο ζωηρά. Κάποια στιγμή οι δασκάλες αποφάσισαν να βάλουν επιτέλους μια

τάξη. Ένα κελάνδημα πουλιού ακούστηκε, σιγανό στην αρχή, που όμως γινόταν όλο και πιο δυνατό. Αυτό ήταν –όπως είναι γνωστό– το κουδούνι της Μεγάλης των Νεραίδων Σχολής. Στο λεπτό οι κουβέντες κόπηκαν μαχαίρι και όλα τα κεφάλια γύρισαν προς το μέρος όπου στέκονταν οι δυο δασκάλες. Η Αλαμάλα πήρε το λόγο:

– Κορίτσια, καλώς ήρθατε για δεύτερη χρονιά στη Σχολή μας. Τώρα που μαζευτήκατε και οι δώδεκα ήρθε η ώρα να πάμε στη Μεγάλη Αίθουσα, όπου βρίσκονται η διευθύντριά μας, η Αστριγιάν, και οι άλλες δασκάλες. Εκεί σας περιμένει και μια μεγάλη έκπληξη.

– Έκπληξη! Τι έκπληξη; πετάχτηκε πρώτη και καλύτερη η περίεργη της παρέας, που –ακριβώς γι’ αυτόν το λόγο– είχε πάρει το όνομα Τι-Τι.

Η Αλαμάλα χαμογέλασε, αλλά δεν έδωσε απάντηση. Μαζί με τη Φρουξινέλ οδήγησαν τις μαθήτρίες στη Μεγάλη Αίθουσα, όπου γύρω από το μακρόστενο τραπέζι ήταν καθι-

σμένες όλες οι υπόλοιπες δασκάλες: η Λαρνανά, η Φουρλαγκίν, η Παρφουμί και στη μέση η διευθύντρια, η Αστριγιάν.

Μόλις οι μικρές νεράιδες τακτοποιήθηκαν κι έγινε ησυχία, η φωνή της Αστριγιάν γέμισε την αίθουσα:

– Αγαπητές μικρές νεράιδες, σας καλωσορίζω και πάλι στη Μεγάλη των Νεράιδων Σχολή. Ελπίζω πως φέτος θα αριστεύσουν περισσότερες νεραϊδούλες, γιατί, όπως θα θυμάστε, την περσινή χρονιά τα αστεράκια της άριστης γενικής και ειδικής απόδοσης τα κέρδισαν άξια δύο συμμαθήτριές σας: η Καλ και η Σελφίν. Όλες οι δασκάλες σας κι εγώ είμαστε βέβαιες πως αν προσπαθήσουν τη φετινή χρονιά και οι δέκα υπόλοιπες μικρές νεράιδες, η Μου-Μουρ, η Παλβ, η Χαζ, η Τριλ, η Αμίλ, η Μπλα-Μπλα, η Ατς, η Γελ, η Ούου και η Τι-Τι, θα έχουν κι αυτές όσα αστεράκια χρειάζονται για ν' αποφοιτήσουν με «Άριστα» από τη Σχολή μας, πράγμα που τους ευχόμαστε.

»Και τώρα, πριν περάσουμε στον καθιερωμένο όρκο για την έναρξη της καινούργιας χρονιάς, σας έχω μια έκπληξη. Μια έκπληξη που θέλω να τη χαρείτε κι εσείς όσο τη χαρήκαμε κι εμείς στη Σχολή: η τάξη σας αποκτάει τρία ακόμα άτομα.

Δεν πρόλαβε να τελειώσει αυτά που έλεγε η Αστριγιάν κι άρχισαν τα σχόλια:

– Άγνωστες νεράιδες; μουρμούρισε η Μουρ-Μουρ. Όχι βέβαια!

– Καλά ήμασταν ως τώρα, πετάχτηκε η Παλβ, φτάνουμε και περισσεύουμε.

– Ωχ, τι κακό μας βρήκε! Δε μας χρειάζονται προσθήκες ακόμα δεν ήρθαμε, συνέχισε η Ούου, η κλαψού.

– Σςςς, βρόντηξε η Αστριγιάν. Τι θόρυβος είναι αυτός; Παρακαλώ ησυχία. Να μην ακούσω το παραμικρό. Ήρθε η στιγμή να συναντήσετε τα τρία αυτά άτομα που από τώρα και ως το τέλος της εκπαίδευσής σας θα είναι μαζί σας.

Η διευθύντρια τέλειωσε το λόγο της και η

Αλαμάλα χτύπησε τρεις φορές τα χέρια της.

– Και τώρα η... έκπληξη! είπε.

Κι αμέσως, από το πουθενά, εμφανίστηκαν στη μέση της αίθουσας –τι νομίζετε;– τα τρία μικρά ξωτικά του Πίκαπ-Πουκ* που ήταν οι καβαλιέροι της Καλ, της Σελφίν και της Τριλ στον περσινό χορό του άρχοντα των ξωτικών.

Το τι έγινε δε λέγεται! Τα κορίτσια ξέχασαν στο λεπτό και τρόπους και κανόνες και την παρουσία της διευθύντριας και των δασκάλων κι όρμησαν στα ξωτικά. Τα αγκάλιαζαν, τα φιλούσαν... κόντευαν να τα ξεμαλλιάσουν τα κακόμοιρα από τη χαρά τους. Και μετά τις πρώτες αντιδράσεις, λες και ήταν συνεννοημένες, έκαναν κύκλο γύρω τους –πάντα με αρχηγό την Καλ– κι άρχισαν να τους τραγουδάνε τους στίχους που είχαν ετοιμάσει όταν αποχαιρετούσαν τη χώρα τους, πέρσι, πριν από τις διακοπές τους:

* Ο Πίκαπ-Πουκ είναι ο άρχοντας των ξωτικών («Η Μεγάλη των Νεραίδων Σχολή», σελ. 132).

Ξωτικά, μικρά ανθρωπάκια,
σκανταλιάρικα παιδάκια,
λύπη αφήνουμε πολλή
πίσω μας μ' ένα φιλί.

Θέλουμε πολύ να 'ρθουμε
πάλι να σας ξαναδούμε,
γιατί σκέψη και καρδιά
μείνανε σ' εσάς κοντά.

Ξωτικά και νεραϊδούλες
ζεύγη γίναν διαλεκτά
και ποτέ δε θα χωρίσουν,
γιατί αγάπη τα κρατά,
γιατί αγάπη τα κρατά,
γιατί αγάπη τα κρατά...*

Μόλις τελείωσε το τραγούδι, η Αλαμάλα
χτύπησε πάλι τρεις φορές τα χέρια της.

* Οι στίχοι καταγράφηκαν στα Αρχεία της
Σχολής.

– Κορίτσια, ησυχία. Τώρα όλες σας θα δώσετε τον όρκο των δευτεροετών. Κι εσείς μαζί, είπε γυρίζοντας προς το μέρος των τριών ξωτικών, που, συγκινημένα από την υποδοχή, στέκονταν σε μια γωνιά αμίλητα.

Κούνησε, λοιπόν, η νεραίδα το ραβδάκι της κι αμέσως δεκαπέντε κίτρινα φύλλα δέντρων βρέθηκαν στα χέρια των κοριτσιών και των ξωτικών. Πάνω σε κάθε φύλλο ήταν γραμμένος ο όρκος των δευτεροετών:

«Ορκίζομαι στον Νεραϊδοθεό
το δίκιο πάντα να υπηρετώ,
άτομο καλό να προσπαθώ να γίνω,
χαρά κι αγάπη απλόχερα
σ' όλους εγώ να δίνω...»

– Και τώρα, συνέχισε η Αλαμάλα, παρακαλώ βάλτε όλοι το δεξί σας χέρι πάνω στο κεφάλι σας και ορκιστείτε.

Έτσι, με τα χέρια στα κεφάλια έδωσαν όλοι μαζί τον όρκο.

Ήταν, στ' αλήθεια, μια πολύ συγκινητική μέρα και καταγράφηκε κι αυτή στα Αρχεία της Μεγάλης των Νεραίδων Σχολής με κεφαλαία γράμματα ως: ΕΚΤΑΚΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ!

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
από 7 ετών

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Γιολάντα Πατεράκη

*Η Μεγάλη
των Νεράιδων Σχολή 2*

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Μεγάλες φουρτούνες περιμένουν φέτος τις δώδεκα νεραϊδούλες που φοιτούν για δεύτερη χρονιά στη Μεγάλη των Νεράιδων Σχολή. Δε φτάνουν τα μαθήματα, τα διαβάσματα και τα μαγικά που μαθαίνουν, είναι αναγκασμένες να αντιμετωπίσουν και τους τρεις μυστηριώδεις συμμαθητές τους από το σκοτεινό κόσμο του άρχοντα Πίκαπ-Πουκ.

Άραγε, θα καταφέρουν να τα βγάλουν πέρα με όλα αυτά και να φτάσουν στο πιο αναπάντεχο τέλος, ένα τέλος που δεν έχει ξαναγραφτεί ποτέ;

Διαβάστε και τα άλλα όμορφα βιβλία της αγαπημένης συγγραφέως, που κυκλοφορούν από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.

...και για νεαρούς αναγνώστες με απαιτήσεις

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 10737

ΔΙΑΒΑΖΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΩ ΚΑΙ ΜΑΘΑΙΝΩ